

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 11. juli 2025 af Østre Landsrets 22. afdeling
(landsdommerne Alex Puggaard, Ole Dybdahl og Ane Kallmayer Bach (kst.))

22. afd. nr. S-953-24:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(CPR nr. (Født 1993))

(advokat Anders Trøck-Kronberg, besk.)

Københavns Byret har ved dom af 19. marts 2024 (SS 80-29444/2022) idømt Tiltalte en betinget fængselsstraf på 20 dage og en tillægsbøde på 4.500 kr. samt frakendt førerretten betinget i 3 år.

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse af førerretsfraken-delsen.

Tiltalte har påstået formildelse.

Sagen er behandlet på skriftligt grundlag i medfør af retsplejelovens § 930 b.

Anbringender

Anklagemyndigheden har til støtte for påstanden om skærpelse anført:

”Med henvisning til statsadvokatens tidligere fremsendte ankemeddelelse skal det præciseres, at påstanden om skærpelse alene vedrørende frakendelsen. Der nedlægges således påstand, om at tiltalte ubetinget frakendes førerretten i 5 år gældende fra endelig dom jf. færdselslovens 126, stk. 1, nr. 2. jf. § 128, stk. 2 jf. stk. 1.

Til støtte herfor gøres det gældende, at den begåede § 54 -kørsel i nærværende sag, har fundet sted i frakendelsestiden for tidligere dom for § 54 kørsel jf. Københavns Byrets dom af 20. november 2016. Der er således tale om et 2. gangsforhold af § 54 kørsel i frakendelsestiden. Det følger af Rigsadvokatens meddelelse, at 2. gangstilfælde af overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, nr. 2 udløser en betinget frakendelse af førerretten i 5 år.

Den omstændighed at der er medgået knap 4 år fra forholdet er begået til dom i byretten og tiltaltes personlige forhold er forandret, bør efter anklagemyndighedens opfattelse ikke ændre herpå.

Af færdselsloven § 126, stk. 2 fremgår, at “Under særligt formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget” Det fremgår af bestemmelsens forarbejder fra 1976 (FT 1975-76, tillæg B, sp. 1881), at reglen først og fremmest er tænkt anvendt i de situationer, hvor tiltalte - evt. pga. sin tilstand - kun har ført eller vil let føre køretøjet en ganske kort strækning på et mindre befærdet område, f.eks. en parkeringsplads eller en servicestation.

Dette er ikke tilfældet i den foreliggende sag, hvor tiltalte bliver standset af en patrulje på Dybbølsbro.

Der henvises i øvrigt til

U.2012.2317H: T blev den 6. april 2009 sigtet for overtrædelse af færdselsloven, og den 8. juni 2009 modtog Retten i Glostrup et anklageskrift i sagen. Der blev den 9. december 2010 afholdt et retsmøde, men dette blev udsat, da der var afsat for lidt tid. Den 30. maj 2011 blev der afholdt et nyt retsmøde, og den 6. juni 2011 blev der afsagt dom i sagen.

Højesteret udtalte vedrørende spørgsmålet om frakendelse at “I betragtning af de hensyn, som begrunder færdselslovens regler om frakendelse af førerretten, finder Højesteret, at den lange sagsbehandlingstid derimod ikke udgør tilstrækkeligt grundlag for i medfør af princippet i straffelovens § 82, nr. 13, og § 83, 2. pkt., at ændre på afgørelsen om ubetinget frakendelse af førerretten i 6 måneder.

Højesteret finder endvidere, at hverken den lange sagsbehandlingstid eller det forhold, at overtrædelserne af færdselsloven er begået i forlængelse af hinanden under det samme kørselsforløb, kan begrunde, at frakendelsen gøres betinget i medfør af færdselslovens § 126, stk. 2.”

TFK 2024.129 T, født 2000, blev ved dom af 31. januar 2023 fundet skyldig i som **fører af en lille knallert** at have tilsidesat væsentlige hensyn til færdsels-sikkerhed i forbindelse med, at han forsøgte at køre fra politiet og to gange undlod at overholde sin ubetingede vigepligt. Kørslen havde fundet sted den 22. marts 2019, og som følge af den lange sagsbehandlingstid bortfaldt bøde-straffen, jf. straffelovens § 82, nr. 13, og § 83, 2. pkt.

I byretten blev T frakendt retten til at føre lille knallert i 2 år. Landsretten anførte, at der da var forløbet **mere end 5 år** siden tiltaltes kørsel, og at den ualmindelig lange sagsbehandlingstid ikke skyldtes tiltaltes forhold. Der var tale om 2 færdselsforseelser, som begge var begået under samme kørselsforløb og over et kort tidsrum. **T var ikke straffet forud for kørslen**, og han var heller ikke efterfølgende straffet for overtrædelse af færdselsloven. På den baggrund og efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, særligt den lange sagsbehandlingstid, men også sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes personlige forhold og karakteren af kørselsforløbet, fandt landsretten, at der var grundlag for helt undtagelsesvist at gøre frakendelsen af førerretten betinget i medfør af færdselslovens § 129, stk. 5.

Idet der ikke forelægger "særligt formildende omstændigheder" omkring kørselsforløbet sammenholdt med Højesterets bemærkninger i U 2012.237 H nedlægges der påstand om, at tiltalte idømmes en ubetinget frakendelse af førerretten i 5 år i medfør af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2. jf. § 128, stk. 2 jf. stk. 1.

..."

Forsvareren har til støtte for påstanden om formildelse anført:

"...

Min klient ønsker for landsretten supplerende fremhævet, at hun gerne aflægger rene urinprøver. Min klients personlige forhold, herunder behovet for kørekort i forbindelse med sin virksomhed, er uforandret.

Jeg kan herefter som forsvarer, efter afholdelse af klientmøde, i det hele henholde mig til byrettens begrundelse og resultat.

Formildelsespåstanden er således alene for at stille landsretten frit."

Landsrettens begrundelse og resultat

Sagen for landsretten vedrører alene spørgsmålet om førerretsfrakendelse, herunder om der foreligger sådanne særligt formildende omstændigheder, at frakendelsen alene skal ske betinget.

Lang sagsbehandlingstid udgør som udgangspunkt ikke tilstrækkeligt grundlag for at gøre førerretsfrakendelsen betinget efter færdselslovens § 126, stk. 2, eller i medfør af principperne i straffelovens dagældende § 82, nr. 13, og § 83, 2. pkt., jf. bl.a. UfR 2012.2316 H.

Særligt henset til, at tiltaltes kørsel den 15. april 2020 er et andengangstilfælde, og uanset, at der på nuværende tidspunkt er forløbet mere end 5 år siden tiltaltes kørsel, hvilket ikke

skyldes tiltaltes forhold, og oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, finder landsretten efter en samlet vurdering af sagens omstændigheder, at der ikke er grundlag for helt undtagelsesvist at gøre frakendelsen af førerretten betinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 2.

Førerretten frakendes herefter ubetinget i 5 år, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, jf. § 128, stk. 2. Frakendelsen sker fra endelig dom.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom ændres, således at Tiltalte frakendes retten til at føre motor-drevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 5 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.